

וזדים בליך

05.06.84-07.10.23

ילדותו הקסומה

ודים ז"ל נולד בחרקוב שבאוקראינה,
ילד יחיד לאמו נונה. בשנת 1991 הם עלו
ארצה, והתיישבו בשכונת הדר שבחיפה.
אביו החורג עלה ארצה כשנה אחרי.

ודים למד בבית ספר ליאו בק, בהמשך
עבר לבתי ספר שונים בחיפה, ואת
לימודיו סיים בתיכון תל אביב בחיפה.

תקופת הצבא

"פייטר אמיתי, תמיד מחפש אתגרים,
דואג לחבדים ודואג ליצור אווירה
טובה בפלוגה"

בסיום לימודיו שאף ודים להתגייס לשייטת, החל באימונים אינטנסיביים בהתאם, ביצע גיבוש לשייטת, אך לבסוף שירת בסדיר במג"ב.

הוא גויס בנובמבר 2003 למג"ב טול כרם, המשיך למג"ב שכם וסיים את השירות הסדיר בימ"ס איו"ש, שם שימש כחובש למשך שנה. "פייטר אמיתי", מכנים אותו חבריו, תמיד מחפש אתגרים, דואג לחברים ודואג ליצור אווירה טובה בפלוגה.

חברו הטוב מהצבא, בוריס וידרמן, סיפר שכשהגיע לפלוגה בשכם, הראשון שפנה אליו להכירו היה ודים. "הייתי לבד, וחדש, ודים היה כל כך נחמד אלי, ופשוט חיבר אותי ונתן לי הרגשה טובה. הוא היה חברותי, תמיד אוסף את כולם, מגבש את כולם, דואג לחלוקה הוגנת בתוך הקבוצה, ותמיד שאף להגיע הכי גבוה".

השירות במתפ"א

"תכונת האופי הבולטת ביותר אצל
זדים היא הנאמנות והחברות ללא
תנאי..."

לאחר תקופה באזרחות, החליט ודים לחזור להיות לוחם. חברו בוריס מספר, שניסה לשכנע אותו להשתלב בעולם ההייטק, ואולם ודים היה "לוחם בנשמה", ורצה לעשות את מה שאהב, ולכן חזר והתגייס, הפעם למשטרת ישראל ליחידת מתפ"א. הוא שירת כלוחם וחובש, בהמשך יצא לקורס קצינים, לאחריו נשאר להדריך במכללה לשוטרים.

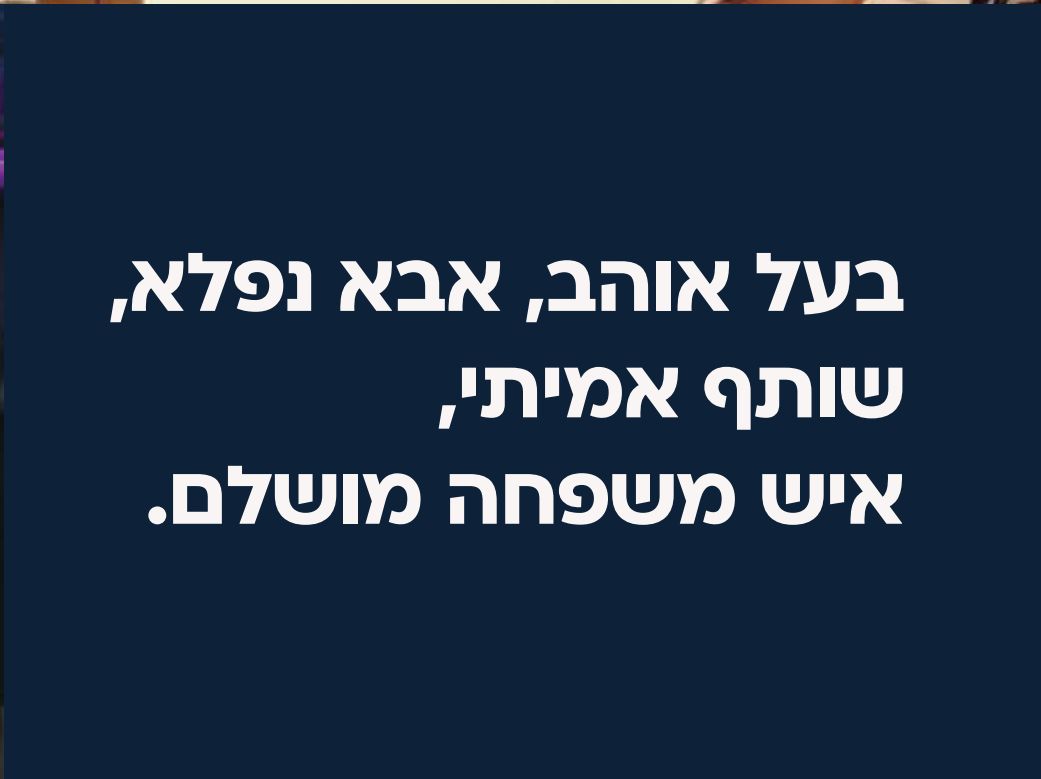
חברו ליחידה, רפ"ק רן סינר, מספר, "פגשתי את ודים ב-2009, התגייסנו בהפרש של כמה חודשים. המחשבה הראשונית היא שאתה שמח שיש איתך מישהו כזה בצוות, תוספת חזקה מאוד לצוות. ישר התחברנו... תכונת האופי הבולטת ביותר אצל ודים היא הנאמנות והחברות ללא תנאי... ידעתי שאיפה שלא אהיה ומה שאצטרך ודים יהיה פה בשבילי.

כשודים היה חונך בקורס קצינים אחד הפקודים שלו חווה אובדן של בן משפחה. אחד הדברים שהכי זכורים לי, היא התחושה של ודים שהרגיש שלא עשה מספיק בשביל אותו פקוד. הוא כל הזמן חשב על הפקודים שלו ועל האנשים שסביבו. אחד הערכים שהכי אפיינו את ודים זה ערך החברות והרצון לעזור לכולם תמיד. ודים היה מפקד ומנהיג, חותר למגע, פטריוט ומגן של עם ישראל. כך ראוי לזכור אותו".

משפחה זה הכל בחיים

ודם ואורטל יצאו 3 שנים,
ובשנת 2011 התחתנו, קצת
אחרי שוידים התגייס למתפ"א.
כשנה לאחר מכן נולד בנם
ליאם, היום בן 12, ובהמשך מיה
בת 9 וליב בת 5.

ודים היה אבא אכפתי ודואג
למרות שעבד הרבה. אבא
מעורב, שהשתדל לעשות
מאמצים להיות בדברים
החשובים: אסיפות הורים,
יומולדת של חברה מבית
הספר, טיפולים לילדים, כדורגל
של ליאם, קולנוע ביחד, גני
שעשועים עם הקטנות יותר.
תמיד ניסה לפצות על הזמן
שלא נמצא.

בשישי שבת הקפידו ודים
ואורטל לבלות עם הילדים
ביחד, בבילוי משפחתי
משמעותי, כדי לתת חשיבות
לזמן הביחד בסופי שבוע.

אורטל וודים עבדו יחד בקרית
הממשלה בחיפה. ודים עבד
כמאבטח ואורטל כסלקטורית.
באיזשהו שלב הבחינה אורטל,
שוידים משובץ איתה בכל
משמרת. בדיעבד הסתבר
שוידים ביקש מהאחראי,
שישבץ אותו בכל משמרת בה
אורטל שובצה.

באחת המשמרות ביקש ממנה
להמשיך לאכול משהו אחרי
המשמרת, ומשם האהבה
פרחה. "צ'וצ'ה", הוא כינה
אותה. לדברי אורטל, משהו בו
היה מיוחד, כזה שייחד אותו
מהמנטליות הישראלית.
"הוא ראה אותי לפני שראה
את עצמו... בכל דייט הביא לי
פרח, ופשוט כבש את ליבי".

בבוקר ה-7 באוקטובר שיגרו החמאס אלפי טילים למדינת ישראל שבחסותם חדרו אלפי מחבלים לשטחי המדינה לישובי עוטף עזה. כחלק מפקודת פרש פלשת יחידת מתפ"א הוקפצה לדרום. בסביבות השעה אחת וחצי הפלגות קוברה ובזז בפיקודו של סנ"ץ ודים בליך, הוקפצו לקיבוץ בארי עקב קריאות לעזרה של אזרחים.

בשעה 14:16 לערך שני ג'פים ממוגני ירי מסוג רכב "תן" טויוטה, נכנסו לבארי במטרה לסייע ולהציל אזרחים. הג'פים נקלעו למארב אר פי ג' של עשרות מחבלי נוח'בה בתוך הקיבוץ. ודים, שהיה מפקד הכוח וישב בג'יפ הראשון, ולצידו יתר הלוחמים, נלחמו עד טיפת דמם האחרונה, ורק אחד מהם ניצל.

בלחימה הם הצליחו לחסל עשרות מחבלים ולהציל נפשות.

